

ELS PACTES I EL PODER DE LA CADIRA.

Els resultats de les eleccions municipals del passat 24 de maig de 2015 van dibuixar un panorama políticament fragmentat a Manlleu, en el qual cap dels grups polítics tenia prou força per formar un govern estable des d'un punt de vista estrictament aritmètic. Davant d'aquesta situació, ERC, la formació guanyadora dels comicis, va decidir engegar la legislatura acordant un govern en minoria amb Dolors Collell, única regidora electa de MES – Moviment d'Esquerres.

Pràcticament un any i mig després de les eleccions, i de diversos intents per part de l'equip de govern per tal de formar una majoria al ple de l'Ajuntament de Manlleu, l'alcalde Àlex Garrido presentava la setmana passada un acord de governabilitat pactat amb el PSC i la regidora no adscrita Maite Gallifa, obtenint d'aquesta manera l'estabilitat que tant anhelaven des d'ERC. Per tant, des d'ara i presumiblement fins a final de legislatura, Manlleu comptarà, fruit d'aquest pacte, amb un govern format per ERC -grup on també hi trobem regidors que havien format part de l'antiga CiU-, MES -formació escindida del PSC-, el propi PSC i la regidora no adscrita -que es presentava a les eleccions formant part de la llista de CiU malgrat renunciar-hi en la primera sessió plenària de la legislatura-. En definitiva, ens trobem davant d'una “gran coalició” a la manlleuena, que des del grup municipal de la CUP Manlleu volem valorar mitjançant el present article.

La prèvia.

Com hem apuntat anteriorment, la prèvia al pacte presentat la setmana passada ve marcada per 17 mesos on l'esforç d'ERC per assolir una majoria aritmètica ha estat una constant. Com és sabut, l'equip liderat per Àlex Garrido ho ha intentat amb tots els grups polítics amb representació al ple; també amb la CUP. Des del moment que vam saber els resultats de les eleccions i de les majories que es podien configurar, el nostre plantejament va ser el de no tancar-nos a cap possibilitat i mantenir el diàleg amb tothom, essent conscients que a priori, el nostre lloc estava a l'oposició per les diferències evidents entre el programa d'ERC -continuista i obedient amb els dictats de l'austeritat- i el nostre -rupturista i transformador-. Malgrat les divergències programàtiques, no vam dubtar en asseure'ns a la taula amb l'equip de govern quan mesos després de l'inici de la legislatura aquest decidia obrir el diàleg amb la CUP per tal d'explorar la possibilitat de formar un govern de coalició amb el nostre grup. Decepcionant és la paraula més ajustada que defineix aquestes converses: lluny de parlar de política -en majúscules- i de dotar-nos d'un projecte conjunt per Manlleu, les negociacions es van limitar a l'oferiment de càrrecs a canvi d'estabilitat. Dit d'una altra manera, oferir cadires per poder mantenir, tranquil·lament, el poder. Com és evident, l'assemblea de la CUP Manlleu ens vam negar a entrar en aquest particular joc de trons, on el pacte per repartir-se el poder està per sobre del pacte entre projectes per intentar consensuar l'acció

política que pensem que necessita Manlleu. Arrel d'aquestes frustrants negociacions, el nostre posicionament ha estat el mateix fins a dia d'avui; intentar incidir en la política del govern des de l'oposició, i treballar conjuntament en tots aquells aspectes en els que l'equip de govern hi posés la voluntat política necessària, tal i com va succeir en l'aprovació del primer Impost de Béns Immobles progressiu de la història recent de Manlleu, o en la retirada de la nomenclatura feixista i autoritària que encara restava als carrers de la nostra ciutat.

El pacte.

Pel que fa al pacte entre ERC, MES, PSC i la regidora no adscrita, ens veiem obligats a dir que amb prou feines podem valorar-lo a nivell polític, ja que sembla que l'equip de govern ha utilitzat la mateixa fórmula negociadora amb el PSC i Maite Gallifa que va emprar amb la CUP en el seu moment: no parlar de projecte polític, i limitar-se única i exclusivament al repartiment de cadires -i de poder-. Aquest fet queda en evidència quan hom fa un repàs a les diverses notícies publicades a la premsa relacionades amb l'acord d'estabilitat, on s'esmenta i queden prou clares la creació de noves regidories i les assignacions econòmiques que corresponen als nous integrants del govern, però enlloc s'explica quina és la base política, el projecte comú, o les línies fonamentals programàtiques en les que se sustenta aquest pacte. A tall il·lustratiu de tot plegat, ens sobta que, per exemple, el PSC hagi fet públic que aposta pel disbarat de construir un nou pont a la zona de la Devesa, mentre el regidor competent en aquesta matèria s'esforça dia rere dia per demostrar que aquesta opció és inviable des d'un punt de vista tècnic. Tantmateix, l'equip de govern també ha insistit que el pacte amb el PSC no inclou aspectes relacionats amb el procés d'independència engegat pel poble català, i que aquestes qüestions queden al marge de l'acord. La pregunta que ens fem és òbvia: a partir d'ara tindrem un govern independentista a Manlleu o no? Quan des del món local haguem d'empènyer per culminar aquest procés, podrem comptar amb el govern de l'Ajuntament de Manlleu?

Qüestió d'ètica.

Des de la CUP sempre hem manifestat que la política sense ètica és un frau, i pensem que tot projecte polític ha d'anar acompanyat d'uns mínims compromisos ètics que marquin les conductes dels càrrecs electes. Les persones que formem part de la CUP Manlleu ens vam comprometre amb un Codi Ètic que estipulava mesures sobre transparència, rendició de comptes, limitació de sous i mandats i mesures anticorrupció. Així mateix, creiem que la resta de càrrecs electes també haurien d'assumir certs compromisos ètics. En aquesta sentit, pensem que és del tot exigible que algú que deixa la formació política amb la qual es va presentar i va ser elegida,

retorni l'acta de regidor perquè alguna altra persona ocupi el seu lloc i pugui defensar el programa amb el que es va presentar a les eleccions. Per tant, volem fer palès que amb la incorporació de Maite Gallifa a l'Equip de Govern, ERC, el PSC i MÉS incompleixen els seus respectius Codis Ètics, així com els pactes anti-transfuguisme que hem signat totes les formacions polítiques d'aquest país. Però sembla que per al nou govern de Manlleu pesa molt més el pacte pel pacte per mantenir el poder de la cadira, que no pas els projectes polítics consensuats i amb contingut ètic.

Albert Generó, Ismael Dot, Laura Generó i Eudald Rifà.

Regidors del Grup Municipal de la CUP.